

ประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่าช้าง
อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก
effectiveness of community development operations of Tha Chang
Subdistrict Municipality, Mueang Nakhon Nayok District
Nakhon Nayok Province

นิลุบล จำนงนรินทร์รักษ์¹, เบนุยาศิริ งามสอาด²

Nilubol Jamnungnarinrak¹, Benyasiri Ngamsaad²

นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี¹

Student, Master of Public Administration, Pathumthani University, Thailand¹

อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี²

Teacher, Political Science, Pathumthani university, Thailand²

Corresponding author's e-mail: m.ngamsaad@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชน และ 2) เปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กรอบแนวคิดใช้แนวคิดของพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ประชากรได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก จำนวน 843 คน นำไปคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครจจีและมอร์แกน ได้จำนวน 265 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และค่าเอฟ

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านจัดระเบียบชุมชน ด้านอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการ และด้านการพาณิชย์กรรม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศอายุและระยะเวลาที่อาศัยอยู่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่าช้างไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ การดำเนินงานพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลท่าช้าง จังหวัดนครนายก

Abstract

The objectives of this research were to 1) examine the level of effectiveness of community development operations, and 2) compare the effectiveness of community development operations of Tha Chang Subdistrict Municipality, Mueang Nakhon Nayok District, Nakhon Nayok Province, classified by personal factors. This study was a quantitative research. The conceptual framework of this study was applied from the concepts of the Decentralization Plan and Process Act to Local Government Organizations, B.E. 2542. The population consisted of residents aged 18 years and over who live within the jurisdiction of Tha Chang Subdistrict Municipality, Mueang Nakhon Nayok District, Nakhon Nayok Province, totaling 843 people. The sample size was calculated using the Krejcie and Morgan table, resulting in 265 respondents. The research instrument was a Likert type 5-rating scale questionnaire. Statistics used for data analysis were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test.

The research results revealed that 1) the level of effectiveness of community development operations, as a whole, was at a high level. When considered each aspect, the mean scores ranged from highest to lowest, it was found that all seven aspects were also at a high level. The aspect with the highest mean score was education, religion, and culture, followed by infrastructure aspect, quality of life promotion aspect, community organization aspect, natural resource and environmental conservation aspect, support for government agency missions aspect, and commerce aspect, which had the lowest mean score. 2) The results of the comparison of the effectiveness of community development operations of Tha Chang Subdistrict Municipality, Mueang Nakhon Nayok District, Nakhon Nayok Province, classified by personal factors, revealed that residents with different genders, ages, and lengths of residence did not differ in their opinions regarding the effectiveness of the municipality's community development operations.

Keywords: Effectiveness, Community development operations, Tha Chang Subdistrict Municipality, Nakhon Nayok Province

บทนำ

การพัฒนาชุมชนเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมุ่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนให้มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ภาครัฐจึงต้องปรับการบริหารจัดการให้ตอบสนองความต้องการที่ซับซ้อนมากขึ้น โดยยึดแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนที่เน้นคนเป็นศูนย์กลาง การมีส่วนร่วม และการพึ่งพาตนเอง การพัฒนาชุมชนจึงครอบคลุมทั้งโครงสร้างพื้นฐานและการเสริมสร้างศักยภาพคนในชุมชน ควบคู่กับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566) ซึ่งจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณะอย่างยั่งยืน

เทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก เป็นพื้นที่ที่มีการขยายตัวของชุมชนเมืองอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ความต้องการบริการสาธารณะเพิ่มขึ้นในหลายด้าน แม้เทศบาลจะดำเนินโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ แต่ยังมีข้อสงสัยเกี่ยวกับระดับความสำเร็จและความพึงพอใจของประชาชนว่าการดำเนินงานสามารถตอบสนองความต้องการได้ทั่วถึงเพียงใด (เทศบาลตำบลท่าช้าง, 2565) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่าช้าง เพื่อประเมินว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับใด และประชาชนที่มีเพศ อายุ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานแตกต่างกันหรือไม่ อันจะเป็นข้อมูลสำคัญในการปรับปรุงนโยบายและแผนพัฒนาท้องถิ่นให้เหมาะสมและยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยอาศัยกรอบแนวคิดจากพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 การศึกษาครั้งนี้กำหนดสมมติฐานไว้ดังนี้ 1) ประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายกอยู่ในระดับมาก และ 2) ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก แตกต่างกัน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม แบบประมาณค่า 5 ระดับ สอบถามข้อมูลจากประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก จำนวน 843 คน (เทศบาลตำบลท่าช้าง, 2567) นำมากำหนดกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 265 คน ตามตารางของ Krejcie and Morgan (1970) ได้จำนวน 265 คน และสุ่มอย่างง่าย เก็บข้อมูลช่วงเดือนกันยายน ถึง พฤศจิกายน พ.ศ. 2568 วิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา (ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) และสถิติอ้างอิง ได้แก่ t-test และ F -test (One-way ANOVA)

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 159 คน (ร้อยละ 60) รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 106 คน (ร้อยละ 40) ด้านอายุ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 31-60 ปี จำนวน 170 คน (ร้อยละ 64.06) รองลงมาคืออายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 53 คน (ร้อยละ 20) และอายุ 18-30 ปี จำนวน 42 คน (ร้อยละ 15.94) สำหรับระยะเวลาการอยู่อาศัย ส่วนใหญ่อาศัยมากกว่า 10 ปี จำนวน 153 คน (ร้อยละ 57.78) รองลงมาคือ 5-10 ปี จำนวน 90 คน (ร้อยละ 33.89) และน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 22 คน (ร้อยละ 8.33)

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.14$) รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.11$) ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการ ($\bar{X} = 4.10$) ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.06$) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 4.06$) ด้านการจัดระเบียบชุมชน ($\bar{X} = 4.04$) และด้านการพาณิชย์กรรมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.03$) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก โดยภาพรวมและรายด้าน

(n = 265)

ประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	4.11	0.76	มาก	2
2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	4.06	0.80	มาก	5
3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน	4.04	0.80	มาก	6
4 ด้านการพาณิชย์กรรม	4.03	0.79	มาก	7
5 ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.06	0.79	มาก	4
6 ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	4.14	0.79	มาก	1
7 ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการ	4.10	0.80	มาก	3
โดยรวม	4.08	0.79	มาก	-

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และระยะเวลาการอยู่อาศัย พบว่าโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ($t = 0.50$, Sig. = 0.50) ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ($F = 1.917$, Sig. = 0.07) และประชาชนที่มีระยะเวลาการอยู่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ($F = 0.44$, Sig. = 0.65)

อภิปรายผลและสรุปผล

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานของเทศบาลสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวัฒน์ ปานเจริญ (2565) ที่พบว่า ประสิทธิภาพการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเทศบาลตำบลห้วยทราย อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี อยู่ในระดับมาก อันเนื่องมาจากการดำเนินโครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุวัฒน์ ผาเจริญ และคณะ (2563) ซึ่งศึกษาประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแปง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก และพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการดำเนินงานมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่นและบริบทของพื้นที่ ในเชิงทฤษฎี ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดการกระจายอำนาจของ Dennis A. Rondinelli (1981; 1983) และ James Manor (1999) ที่อธิบายว่า การถ่ายโอนอำนาจและภารกิจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น จะช่วยเพิ่มความคล่องตัว ความรับผิดชอบ และความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของการบริหารงานในระดับสูง ดังนั้น ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนที่อยู่ในระดับมากของเทศบาลตำบลท่าช้าง จึงสะท้อนให้เห็นว่าการบริหารงานภายใต้หลักการกระจายอำนาจสามารถก่อให้เกิดผลลัพธ์เชิงบวกและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม

จากผลการศึกษาเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับมาก สะท้อนว่าเทศบาลสามารถดำเนินงานด้านสุขภาพสังคม และเศรษฐกิจได้อย่างตอบสนองความต้องการของประชาชน สอดคล้องกับงานวิจัยของอุทัยวรรณ ภูเทศ (2566) ที่ชี้ว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นภารกิจสำคัญของท้องถิ่นและส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชน

1.2 ด้านการพาณิชย์กรรม อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการจัดให้มีตลาดกลาง การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ และการสนับสนุนอาชีพเสริม สอดคล้องกับธีรพงษ์ เพียรไธสง (2564) ที่พบว่า การส่งเสริมการรวมกลุ่มและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนช่วยเสริมความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น

1.3 ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก โดยเน้นการส่งเสริมกิจกรรมด้านการศึกษา การทำนุบำรุงศาสนา และการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สอดคล้องกับอิทธิเดช สิทธิประวาส และคณะ (2565) ที่ชี้ว่ากระบวนการเรียนรู้ของชุมชนเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาศักยภาพระยะยาว

1.4 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการจัดให้มีไฟฟ้า แสงสว่าง ระบบระบายน้ำ และน้ำอุปโภคบริโภค สอดคล้องกับธนวัฒน์ ปานเจริญ (2565) ที่พบว่า สาธารณูปโภคพื้นฐานเป็นปัจจัยสำคัญต่อการรับรู้คุณภาพชีวิตของประชาชน

1.5 ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก โดยเด่นด้านมาตรการป้องกันมลพิษ และการจัดการขยะ สอดคล้องกับมาริสภา ภาสพูล (2564) ที่เน้นความสำคัญของการจัดการขยะอย่างยั่งยืนในระดับท้องถิ่น

1.6 ด้านการจัดระเบียบชุมชน อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสะอาด และการปรับปรุงผังเมือง สอดคล้องกับสุวิมล เกษมทรัพย์ (2563) ที่ชี้ว่าการจัดการผังเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชนมีผลต่อความเป็นระเบียบและการพัฒนาในระยะยาว

1.7 ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการ อยู่ในระดับมาก โดยเน้นการจัดสรรงบประมาณ การประสานความร่วมมือ และการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม สอดคล้องกับธนวัฒน์ ปานเจริญ (2565) ที่พบว่า การสนับสนุนภารกิจและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

โดยสรุป ผลการวิจัยสะท้อนว่าเทศบาลตำบลท่าช้างมีศักยภาพในการดำเนินงานพัฒนาชุมชนอย่างรอบด้าน และสามารถสร้างการรับรู้เชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานในสายตาประชาชนได้อย่างชัดเจน

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ และระยะเวลาการอยู่อาศัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่าช้าง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าปัจจัยส่วนบุคคลดังกล่าวไม่มีผลต่อการรับรู้ประสิทธิผลของการดำเนินงาน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับธนวัฒน์ ปานเจริญ (2565) ที่พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกัน มีการรับรู้ประสิทธิผลโดยรวมไม่แตกต่างกันทางสถิติ รวมทั้งสอดคล้องกับธีรพงษ์ ทองมาก (2564) ซึ่งพบว่า เพศและอายุที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน และอนุฯ พรมงษ์ (2561) ที่รายงานไว้ว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของเทศบาลไม่แตกต่างกัน

โดยสรุป ผลการวิจัยสะท้อนว่า ประชาชนไม่ว่าจะมีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน ยังคงมีแนวโน้มประเมินประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลในทิศทางเดียวกัน ซึ่งอาจเกิดจากการให้บริการที่ครอบคลุม และตอบสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชนอย่างทั่วถึง

ข้อเสนอแนะ

การนำผลวิจัยไปปรับใช้ประโยชน์

1. ควรรักษามาตรฐานในด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูง เช่น ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และด้านโครงสร้างพื้นฐาน พร้อมทั้งเร่งพัฒนาด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า เช่น ด้านการพาณิชย์กรรม เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์โดยรวมให้สมดุลมากยิ่งขึ้น

2. ควรส่งเสริมเวทีรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมในทุกกลุ่มประชากร เพื่อรักษาความเชื่อมั่นและความพึงพอใจในระยะยาว

3. ควรใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นระยะต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ควรวิจัยในเชิงวิเคราะห์หรือเชิงสหสัมพันธ์ เพื่อค้นหาปัจจัยด้านการบริหารจัดการ การมีส่วนร่วม หรือทรัพยากรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลอย่างชัดเจน

2. ใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) ควรเพิ่มการวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะจากประชาชนหรือผู้ปฏิบัติงาน

3. ขยายขอบเขตการศึกษาเปรียบเทียบกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อให้เห็นความแตกต่างหรือปัจจัยความสำเร็จที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ควรศึกษาวิจัยในหลายพื้นที่ และเปรียบเทียบผลการดำเนินงานระหว่างเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีบริบทแตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

เทศบาลตำบลท่าช้าง. (2567). รายงานประจำปี 2567. ถ่ายเอกสาร.

ธีรพงษ์ เพียรไธสง. (2564). เงื่อนไขความสำเร็จในการดำเนินงานวิสาหกิจเพื่อสังคม [วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ธนวัฒน์ ปานเจริญ. (2565). ประสิทธิภาพการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเทศบาลตำบลห้วยทราย อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี [วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

ภาณุวัฒน์ ผาเจริญ, อมรทิพย์ สุวรรณศักดิ์, และ สุพัตรา ทองงาม. (2563). ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแปง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, 12(1), 1-13.

มารีสา ภาสพูล. (2564). แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยแบบยั่งยืนของเทศบาลตำบลบางกะดี จังหวัดปทุมธานี. วารสารการพัฒนาชุมชนและสังคม, 14(3), 89-105.

- สุวิมล เกษมทรัพย์. (2563). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการผังเมืองของเทศบาลนครอุดรธานี. *วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต*, 26(3), 101–118.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). *รายงานภาวะเศรษฐกิจไทย ปี 2566*. <https://www.nesdc.go.th>
- อนุชา พรหมวงษ์. (2561). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลกุดชุมพัฒนา อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร [วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี]*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- อิทธิเดช สิทธิประवास, ชัยพล รัตนวร, และ กัญญาพัชร มัญชุรักษ์. (2565). กระบวนการเรียนรู้ของชุมชนเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ชุมชน. *วารสารโรจน์แก่นสารอะคาเดมี*, 7(9), 81–95.
- อุทัยวรรณ ภูเทศ. (2566). แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนชุมชนเขากบเอราวัณ จังหวัดนครสวรรค์. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 6(3), 293–307.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.
- Manor, J. (1999). *The political economy of democratic decentralization*. World Bank.
- Rondinelli, D. A. (1981). Government decentralization in comparative perspective: Theory and practice in developing countries. *International Review of Administrative Sciences*, 47(2), 133–145. <https://doi.org/10.1177/002085238104700205>
- Rondinelli, D. A. (1983). *Decentralization in developing countries: A review of recent experience* (World Bank Staff Working Paper No. 581). World Bank.